

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-uv-42/2024-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Maje Štampar Stipić i Marije Balenović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv zatvorenika A. G. zbog kaznenih djela iz članka 34. stavka 2. točki 4. i 5. Krivičnog zakona Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 25/77., 50/78., 25/84., 52/87., 43/89., 8/90., 54/90. i 9/91., dalje: KZRH) i drugih, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Sisku, broj lk I-219/2024-11 od 6. svibnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 11. lipnja 2024.,

riješio je

Odbija se žalba državnog odvjetnika kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Uvodno označenim prvostupanjskim rješenjem, pod točkom I izreke, na temelju članka 59. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. – dalje: KZ/11.) u vezi s člankom 168. stavka 3. Zakona o izvršavanju kazne zatvora ("Narodne novine" broj 14/21. i 155/23. – dalje: ZIKZ), zatvorenik A. G. (s osobnim podacima kao u izreci) uvjetno je otpušten s izdržavanja jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina, zbog kaznenih djela iz članka 34. stavka 2. točki 4. i 5. KZRH i članka 34. stavka 2. točke 4. KZRH u vezi s člankom 17. Osnovnog krivičnog zakona

Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 53/91., dalje: OKZRH). Pod točkom II izreke na temelju članka 60. stavka 2. u vezi s člankom 62. stavkom 2. točkom 11. KZ/11., uvjetno otpuštenom zatvoreniku A. G. određene su posebne obveze koje traju do isteka kazne: javljanje Policijskoj upravi osječko-baranjskoj, Policijskoj postaji Osijek, Trg Lavoslava Ružičke 1, prvi radni dan nakon otpuštanja, a nadalje jedanput mjesečno do isteka kazne te javljanje Probacijskom uredu Osijek, Svilajska 35, prvi radni dan nakon otpuštanja i dalje prema pojedinačnom programu postupanja koje će Probacijski ured Osijek izraditi za zatvorenika. Pod točkom III izreke, na temelju članka 174. ZIKZ-a sudac izvršenja Županijskog suda u Osijeku vrši nadzor posebnih obveza i bez njegove suglasnosti uvjetno otpušteni osuđenik A. G. ne može promijeniti mjesto prebivališta i boravišta.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio državni odvjetnik zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske prihvati žalbu i pobijano rješenje preinači, odnosno ukine.'

2.1. Zatvorenik A. G. po punomoćniku, odvjetniku T. F. podnio je odgovor na žalbu u kojem predlaže odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

3. Na temelju članka 51. stavka 2. ZIKZ-a u vezi s člankom 495. i člankom 474. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24. dalje: ZKP/08.), spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba nije osnovana.

5. Protivno žalbenim prigovorima državnog odvjetnika, prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje na temelju kojeg je osnovano zaključio da su kod zatvorenika A. G. ispunjene sve zakonske pretpostavke koje opravdavaju primjenu uvjetnog otpusta.

6. Iz Izvješća Kaznionice u L.-P. koja je dala pozitivno mišljenje proizlazi da zatvorenik A. G. izdržava jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) godina po presudi Županijskog suda u Osijeku, broj K-32/01 od 7. srpnja 2008., koja je potvrđena presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj I KŽ-1040/08 od 9. travnja 2009. te III KŽ-9/09 od 9. prosinca 2009., a zbog počinjenja kaznenog djela teškog ubojstva iz članka 34. stavka 2. točki 4. i 5. KZRH-a, dva kaznena djela teškog ubojstva iz članka 34. stavka 2. točke 4. KZRH te jednog kaznenog djela teškog ubojstva u pokušaju iz članka 34. stavka 2. točke 4. KZRH u vezi s člankom 17. OKZRH-a pa mu je za svako dovršeno kazneno djelo teškog ubojstva utvrđena kazna zatvora u trajanju od dvadeset godina, dok mu je za kazneno djelo teškog ubojstva u pokušaju utvrđena kazna zatvora u trajanju od deset godina, pa je zatvorenik primjenom odredbi o stjecaju osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dvadeset godina.

6.1. Nadalje je navedeno kako je prema podacima iz kaznene evidencije zatvorenik u prošlosti osuđivan dva puta, kako niz godina koristi pogodnost izlaska u drugo mjesto (O.) u trajanju od 96 sati s posjetiteljem u mjesto sjedišta Kaznionice kao i godišnji odmor u mjestu prebivališta u trajanju od 12 dana od ukupno 24 dana godišnjeg odmora. Tijekom dosadašnjeg izdržavanja kazne zatvora zatvorenik je koristio 13 godišnjih odmora, a od 2018. koristi pogodnost korištenja godišnjeg odmora u mjesto prebivališta te je tijekom korištenja navedenih pogodnosti uzornog vladanja i nije dolazio u sukob sa zakonom. Nadalje, prema dostupnim podacima protiv njega nije u tijeku drugi kazneni postupak. Iz dijagnostičkih podataka proizlazi da je zatvorenik na testovima neverbalnih intelektualnih sposobnosti postigao prosječan rezultat, da je ekstrovertirana i društvena osoba visoko razvijenog samopoštovanja i samopouzdanja te kako je dominantan i pasivno agresivan. Također, navedeno je kako je zatvorenik usmjeren na zadovoljavanje vlastitih potreba i želja. Ima podršku obitelji i osiguran poslijepenalni prihvat kod sestre M. H. u O.. U pojedinačnom programu izvršavanja kazne zatvora procijenjen je na razini "naročito uspješan", radno je angažiran, nije uključen u posebne programe, u navedenoj kaznionici nije stegovno tretiran, dok je jednom ranije stegovno kažnjavao, a vjerojatnost kriminalnog povrata procijenjena je manje vjerojatnom. Počinjena kaznena djela priznaje i verbalizira kritičnost.

7. Slijedom svega navedenog, opisane okolnosti doista upućuju na zaključak kako je kod zatvorenika evidentno došlo do promjena u ponašanju na osnovi kojih se može opravdano očekivati da zatvorenik neće počinuti novo kazneno djelo uslijed čega je pravilno utvrđenje prvostupanjskog suda kako su ostvarene sve pretpostavke iz članka 59. KZ/11. za uvjetni otpust zatvorenika. Naime, radi se o zatvoreniku koji je izdržao više od tri četvrtine kazne zatvora na koju je osuđen. Nadalje, vrijeme koje je proveo na izdržavanju kazne očito je utjecalo na njega pa se svrha kažnjavanja, može postići i nadziranom slobodom u okvirima uvjetnog otpusta.

8. Stoga, navodi u žalbi državnog odvjetnika kako zatvorenik nema kritički odnos prema počinjenim djelima i žrtvama jer se prema dostupnim podacima nije ispričao članovima obitelji ubijenih, uz sve druge nabrojane pozitivne okolnosti kod ovog zatvorenika kao i povoljan omjer izdržanog i neizdržanog dijela kazne (deset mjeseci od ukupno dvadeset godina) ne dovode u pitanje pozitivnu odluku o uvjetnom otpustu. Naime, odnos prema članovima obitelji ubijenih žrtava nije jedina ili odlučujuća okolnost kojom se sud rukovodi prilikom donošenja oduke o uvjetnom otpustu nego odluku o tome postoji li osnovano očekivanje da zatvorenik neće počinuti novo kazneno djelo sukladno članku 59. stavku 1. KZ/11. donosi na temelju cjelokupnog stanja spisa.

8.1. Niti prijašnji život zatvorenika u smislu nedostupnosti tijelima kaznenog postupka i poricanje krivnje ne može se smatrati preprekom uvjetnom otpustu kraj svih drugih pozitivnih okolnosti koje mu idu u prilog.

9. Budući da žalbom državnog odvjetnika nije dovedena u sumnju osnovanost pobijanog rješenja niti su pobijanim rješenjem ostvarene povrede na koje drugostupanjski sud sukladno članku 494. stavka 4. ZKP/08., pazi po službenoj

dužnosti, to je na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08. odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 11. lipnja 2024.

Predsjednik vijeća:

Željko Horvatić